

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Панасенка Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 82 Кримінального кодексу України

м. К и ї в
18 квітня 2018 року
№ 115-2(І)/2018

Справа № 3-182/2018(1694/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого, доповідача,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Панасенка Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 82 Кримінального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Мельника М.І. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Суб'єкт права на конституційну скаргу – Панасенко В.І. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність

частині другій статті 28 Конституції України (конституційність) частину першу статті 82 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс), згідно з якою особам, що відбувають покарання у виді обмеження або позбавлення волі, невідбута частина покарання може бути замінена судом більш м'яким покаранням; у цих випадках більш м'яке покарання призначається в межах строків, установлених у Загальній частині Кодексу для даного виду покарання, і не повинне перевищувати невідбутого строку покарання, призначеного вироком.

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що колегія суддів судової палати у кримінальних справах апеляційного суду Львівської області від 19 вересня 2008 року винесла вирок Панасенку В.І., засудивши його до довічного позбавлення волі з конфіскацією всього майна, що є у власності.

Вінницький міський суд Вінницької області ухвалою від 13 грудня 2017 року адвокату Панасенку Т.В., яка діяла в інтересах Панасенка В.І., відмовив у задоволенні клопотання про звільнення засудженого Панасенка В.І. достроково або заміну невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням; визначення терміну можливого перегляду його покарання шляхом застосування до нього умовно-дострокового звільнення або заміни невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням; встановлення проміжків часу для його повторення та чітких критеріїв, на „підставі яких він має відбуватися“.

Апеляційний суд Вінницької області ухвалою від 8 лютого 2018 року апеляційну скаргу захисника Панасенку Т.В. засудженого Панасенка В.І. залишив без задоволення, а ухвалу Вінницького міського суду Вінницької області від 13 грудня 2017 року – без змін. У цій ухвалі апеляційний суд Вінницької області погодився з висновком Вінницького міського суду Вінницької області щодо неможливості застосування до Панасенка В.І. заміни невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням, оскільки відповідно до статті 82 Кодексу заміна невідбутої частини покарання більш

м'яким покаранням застосовується лише до осіб, що відбувають покарання у виді обмеження або позбавлення волі, до яких довічне позбавлення волі як вид покарання не належить.

Автор клопотання вважає вказану ухвалу апеляційного суду Вінницької області остаточним судовим рішенням у його справі, а застосовану в ньому частину першу статті 82 Кодексу такою, що не відповідає частині другій статті 28 Конституції України, а також вимогам статті 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та практиці Європейського суду з прав людини.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Згідно з Конституцією України до повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність), зокрема, законів (пункт 1 частини першої статті 150); Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (стаття 151¹).

Зі змісту конституційної скарги випливає, що у частині першій статті 82 Кодексу не врегульовано питання (відсутній механізм) щодо заміни невідбутої частини покарання більш м'яким покаранням для осіб, які відбувають покарання у виді довічного позбавлення волі.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що неналежне законодавче врегулювання або його відсутність не може бути підставою для відкриття конституційного провадження у справі (ухвали від 21 березня 2002 року № 9-у/2002, від 27 лютого 2013 року № 8-у/2013), а також наголошував на тому, що заповнення прогалин у нормативно-правових актах, прийняття законів, внесення до них змін і доповнень, узгодження їх

положень між собою є прерогативою Верховної Ради України і не належить до його повноважень (ухвали від 15 лютого 2007 року № 15-у/2007, від 19 травня 2009 року № 27-у/2009, від 24 червня 2009 року № 34-у/2009, від 8 липня 2014 року 74-у/2014).

Таким чином, порушене в конституційній скарзі питання не належить до повноважень Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

2.2. Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів; перелік документів і матеріалів, що додаються; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (пункти 7, 8 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Панасенко В.І. не надав копій усіх документів і матеріалів, на які посилається, а також не вказав їх у переліку документів і матеріалів, що додаються до конституційної скарги. Отже, автор клопотання не дотримав вимог пунктів 7, 8 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, статтями 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, § 45, § 56 Регламенту

Конституційного Суду України, Друга колегія суддів Першого сенату
Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Панасенка Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини першої статті 82 Кримінального кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі; неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Мельник М.І.

Сас С.В.

Шевчук С.В.